

APOCRIEFEN

JUDITH VAN DE KING JAMES BIJBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Judith

Het boek van Judith

{1:1} in het twaalfde jaar van het bewind van Nabuchodonosor, die regeerde in Ninive, de grote stad; in de dagen van

Tera, die over de Meden in Ecbatane regeerde,

{1:2} en gebouwd in Ecbatane muren rondom van stenen gehouwen drie Ellen brede en zes Ellen lang, en maakte de hoogte van de muur zeventig Ellen, en de breedte daarvan vijftig Ellen:

{1:3} en de torens daarvan bij de poorten van het stel een honderd Ellen hoog, en de breedte ervan in de

Stichting weerkere Ellen:

{1:4} en hij maakte de gates daarvan, zelfs gates die waren verhoogd tot de hoogte van zeventig Ellen, en de breedte van Ze was veertig Ellen, voor de gaan weer van zijn machtige legers, en voor de instelling in de matrix van zijn lakeien:

{1:5} Even in die dagen koning Nabuchodonosor gemaakt oorlog

met koning Tera in de grote vlakte, welke is de vlakte in de grenzen van Ragau.

{1:6} en er kwam tot hem alles wat ze die woonde in de heuvel land, en dat alles vervelens door de Eufraat en Tigris en Hydaspes en de vlakte van Arioeh de koning van de Elymeans, en heel veel naties van de zonen van Chelod, gemonteerd zelf aan de slag.

{1:7} dan Nabuchodonosor koning van de Assyriërs verzonden tot dat alles woonde in Perzië, en aan allen die naar het westen, woonde

en voor diegenen die in Cilicië en Damascus woonde, en Libanus, en Antilibanus, en aan allen die stilgestaan bij de zee kust,

{1:8} en naar degenen onder de naties die van waren Carmel, en Galaad, en het hoger Galilea, en de grote vlakte van Esdrelom,

{1:9} en aan allen die waren in Samaria en de steden daarvan, en daarna Jordanië tot Jeruzalem, en Betane, en Chelus, en Kades, en de rivier van Egypte, en Taphnes, en Ramesse, en al het land van Gesem,

{1:10} totdat gij dan Tanis en Memphis, en te gekomen alle inwoners van Egypte, totdat gij om de grenzen van gekomen Ethiopië.

{1:11} maar alle inwoners van het land maakte licht van de gebod van de koning van de Nabuchodonosor van de Assyriërs, noch ging ze met hem aan de slag; want zij niet waren bang voor hem: Ja, hij was vóór hen als één man, en zij zijn ambassadeurs van hen weggestuurd zonder effect, en met schande.

{1:12} Daarom Nabuchodonosor was zeer vertoornd al deze land, en sware door zijn troon en het Koninkrijk, dat Hij zou zeker worden gewroken op alle die kusten van Cilicië, en Damascus, Syrië en dat hij met doden zou de zwaard alle inwoners van het land van Moab, en de kinderen van Ammon, en alle Judea, en dat allemaal werden in Egypte, tot gij komen aan de randen van de twee zeeën.

{1:13} dan hij in de slag bij matrix met zijn macht marcheerde tegen koning Tera in het zeventiende jaar, en hij heerste in zijn strijd: want hij wierp de kracht van

Tera, en al zijn ruiters, en alle zijn wagens,
{1:14} en werd heer van zijn steden, en kwam tot
Ecbatane, nam de torens en verwend de straten
daarvan, en de schoonheid daarvan omgevormd tot schande.

{1:15} nam hij ook Tera in de bergen van Ragau,
en sloeg hem door met zijn Darten, en vernietigd hem
volkomen die dag.

{1:16} dus hij keerde daarna terug naar Ninive, zowel hij en
alle zijn bedrijf van diverse landen een zeer groot
veelheid van mannen van oorlog, en daar nam hij zijn gemak,
en
banqueted, zowel hij en zijn leger, een honderd en twintig
dagen.

{2:1} en in het achttiende jaar, de twee en twintigste
dag van de eerste maand, er werd gesproken in het huis van
Nabuchodonosor koning van de Assyriërs dat hij, als hij
zei, zich wreken op de ganse aarde.

{2:2}, dus hij riep hem alle zijn officieren, en al zijn
adel, en zijn geheim met hen gecommuniceerd raadsman, en
gesloten de teistert der gehele aarde uit zijn eigen

mond.

{2:3} toen ze besloten om te vernietigen van alle vlees, dat niet

Houd u aan het gebod van zijn mond.

{2:4} en toen hij een aan zijn raadsman einde had,

Nabuchodonosor koning van de Assyriërs riep Holofernes

de opperbevelhebber van zijn leger, dat was de volgende hem,
en

zeide tot hem.

{2:5} aldus zegt de grote koning, de heer van de hele

aarde, zie, gij zult uitgaan van mijn tegenwoordigheid, en

nemen met u mannen die vertrouwen in hun eigen kracht, van
voetsoldaten een honderd en twintig duizend; en het aantal
voor paarden met hun ruiters twaalfduizend.

{2:6} en gij zult gaan tegen alle de west country,

omdat zij niet gehoorzaam mijn gebod.

{2:7} en gij zult verkondigen dat zij voor mij bereiden

aarde en water: want ik zal in mijn toorn tegen hen uitgaan

en zal betrekking hebben op het gehele oppervlak van de aarde
met de voeten van

mijn leger, en ik zal hen geven voor een buit tot hen:

{2:8} zodat hun gedoden hun valleien en beken vullen

en de rivier zal worden gevuld met hun doden, tot het overflow:

{2:9} en ik zal hen gevangenen leiden tot de grootste delen van alle de aarde.

{2:10} gij daarom zult uitgaan. en nemen vooraf voor mij alle hun kusten: en indien zij zelf zal opleveren vergaan, gij zult Reserveer ze voor mij tot de dag van hun straf.

{2:11} maar aangaande hen die rebel, laat niet uw oog sparen hen; maar zet ze aan het slachten, en verwennen hen waar kachel gij.

{2:12} voor als ik woon, en door de macht van mijn Koninkrijk, wat ik heb gesproken, dat zal ik doen met mijn hand.

{2:13} en nemen acht gij dat gij overtreedt geen van de geboden van thy lord, taken maar volledig, zoals ik u heb geboden, en niet te doen ze uitstellen.

Judith pagina 568

{2:14} dan Holofernes uitging van de aanwezigheid van zijn heer, en riep ail de gouverneurs en kapiteins, en de officieren van het leger van Assur;

{2:15} en hij inreisverbod de gekozen mannen voor de strijd, als zijn heer had hem, tot een honderd en twintig geboden duizend, en twaalfduizend boogschutters te paard;

{2:16} en varieerde hij hen, zoals een groot leger is besteld voor de oorlog.

{2:17} en hij nam kamelen en ezels voor hun rijtuigen, een zeer groot aantal; en schapen en ossen en geiten zonder nummer voor hun bepaling:

{2:18} en veel van de victual voor elke man van het leger, en zeer veel goud en zilver uit het Broodhuis.

{2:19} dan hij uitging en alle zijn macht te gaan voordat koning Nabuchodonosor in de reis, en ter dekking van alle de gezicht van de aarde naar het westen met hun wagens, en ruiters en hun gekozen voetsoldaten.

{2:20} kwamen een groot aantal ook diverse landen met hen als sprinkhanen, en als het zand der aarde: voor de veelheid was zonder nummer.

{2:21} en zij gingen uit van Ninive driedaagse reis naar de vlakte van Bectileth, en gooide uit Bectileth

in de buurt van de berg die aan de hand van de links van de bovenste is

Cilicië.

{2:22} dan nam hij zijn leger, zijn voetsoldaten, en ruiters en blokkenwagens, en ging vandaar naar de heuvel land;

{2:23} Phud en Lud vernietigd en bedorven allen de kinderen van Rasses, en de kinderen van Israël, die waren naar de woestijn in het zuiden van het land van de Chellians.

{2:24} toen hij ging over de Eufraat, en ging door Mesopotamië, en alle hoge steden die werden vernietigd op de rivier Arbonai, tot gij komen naar de zee.

{2:25} en hij nam de grenzen van Cilicië, en doodde alle dat verzet tegen hem, en kwam tot de grenzen van Jafet, die werden naar het zuiden, ten opzichte van Arabië.

{2:26} hij ook alle kinderen van Madian, compassed en verbrand tot hun Loofhuttenfeest, en hun sheepecotes verwend.

{2:27} dan hij toog af naar de vlakte van Damascus in de tijd van tarwe oogst, en verschroeit alle hun velden, en

verwoest hun kleinvee en runderen, ook verwend hij hun steden,

volkomen verspild hun landen en al hun jonge sloeg mannen met de rand van het zwaard.

{2:28} daarom de angst en de angst voor hem viel op alle de bewoners van de kusten van de zee, die in Sidon waren en Tyrus, en hen die woonde in Sur en Ocina, en dat allemaal woonde in Jemnaan; en zij die in Azotus woonde en Ascalon vreesde hem enorm.

{3:1} dus ze stuurde ambassadeurs hem voor de behandeling van

vrede, zeggende:

{3:2} Zie, wij, de dienaren van Nabuchodonosor de grote koning liggen vóór u is geopenbaard; Gebruik ons zijn goed in uw uit het oog.

{3:3} Zie, onze huizen, en al onze plaatsen en alle onze velden van tarwe, en kleinvee en runderen en alle de lodges van onze tenten liggen voor uw aangezicht; ze gebruiken als het u behaagt.

{3:4} Zie, zelfs onze steden en de bewoners daarvan

zijn uw dienstknechten; komen en gaan met hen goeddunkt goed

vergaan.

{3:5} dus de mannen kwam naar Holofernes en verkondigd hem op deze wijze.

{3:6} toen kwam hij naar beneden richting de zee kust, beide hij en zijn leger set verovert in de grote steden, en nam van hen gekozen mannen voor hulp.

{3:7} zodat ze en al het land rondom ontvangen hen met slingers, met dansen en met timbrels.

{3:8} maar hij naar hun grenzen beneden, en bezuinigen hun bosjes: want hij had besloten om te vernietigen van alle goden van

het land, dat alle naties zou moeten Nabuchodonosor aanbidden

alleen, en dat alle tongen en stammen moeten roepen hem als God.

{3:9} Hij kwam ook ten opzichte van Esdraelon in de buurt van tot

Judea, ten opzichte van de grote straat van Judea.

{3:10} en hij gooide tussen Geba en Scythopolis,

en er vertoefde hij een hele maand, die hij zou verzamelen samen alle de rijtuigen van zijn leger.

{4:1} nu de kinderen van Israël, die in Judea woonde, gehoord dat de opperbevelhebber van Holofernes Nabuchodonosor koning van de Assyriërs had gedaan om de Naties, en op welke wijze had hij al verwend hun tempels, en bracht hen naar nul.

{4:2} Daarom waren zij buitengewoon bevreesd voor hem, en waren onrustige voor Jeruzalem en de tempel van de heer hun God:

{4:3} want zij werden onlangs teruggekeerd uit de ballingschap, en alle mensen van Judea waren de laatste tijd verzameld: en de schepen, en het altaar, en het huis, werden geheiligd na de ontheiliging.

{4:4} Daarom stuurde ze in alle van de kusten van Samaria, en de dorpen en Bethoron, Belmen en Jericho, en Choba, en Esora, en de vallei van Salem:

{4:5} en bezat zelf vooraf van alle de toppen van de hoge bergen, en versterkt de dorpen die

waren in hen, en vaart bevoorraadt voor de levering van oorlog:

voor hun velden waren te laat geplukt.

{4:6} ook Joacim de hogepriester, die was in die dagen in Jeruzalem, schreef aan hen die leefden in Bethulia, en Betomestham, die ten opzichte van de Esdraelon naar de open land, in de buurt van Dothaim,

{4:7} heffing oplegt om te houden van de passages van de heuvel

land: voor door hen er een ingang in Judea, en het was was gemakkelijk om ze te stoppen die komen zou, omdat de passage was hooguit rechte, voor twee mannen.

{4:8} en de kinderen van Israël deed als Joacim de hoge priester had gebod hun, met de ouden aller de

Pagina 569 Judith

volk van Israël, die in Jeruzalem woonde.

{4:9} dan iedere man van Israël riep tot God met groot fervency, en zij verootmoedigden met grote vehemency hun zielen:

{4:10} zowel zij, en hun vrouwen en hun kinderen, en hun vee, en elke vreemdeling en huurling, en hun

personeelsleden gekocht met geld, zak op hun lendenen.

{4:11} dus iedere man en vrouw, en de kleine

kinderen, en de inwoners van Jeruzalem, viel voor de

Tempel, en gegoten as op hun hoofd, en de verspreiding van hun

zak voor het aangezicht des Heren: ook zij zetten

zak over het altaar,

{4:12} en riep de God van Israël, allen met een toestemming

serieus, zou dat hij niet geven hun kinderen voor een prooi,

en hun echtgenotes voor een buit en de steden van hun erfdeel

vernietiging, en het heiligdom aan ontheiliging en

verwijt, en voor de Naties te verheugen op.

{4:13} dus God hun gebeden gehoord en gezien hun

aandoeningen: voor de mensen vele dagen in alle Judea vastte en

Jeruzalem vóór het heiligdom van de Almachtige Heer.

{4:14} en Joacim de hogepriester, en alle priesters die

voor de heer, en zij die gediend stond de

Heer, had hun lendenen girt met zak, en bood de

dagelijkse brandoffers, met de geloften en geschenken van de

mensen,

{4:15} en as had op hun mitres, en riep de Heer met al hun macht, dat hij kijken op alles wat zou de huis Israëls genadig.

{5:1} dan was het verklaard Holofernes, chef kapitein van het leger van Assur, die de kinderen Israëls hadden voorbereid op oorlog, en de passages van de heuvel had opgesloten

land, en alle van de toppen van de hoge heuvels had versterkt en

belemmeringen in de Champagne landen had gelegd:

{5:2} waarmee hij was erg boos, en riep al de vorsten van Moab en de kapiteins van Ammon, en al de presidenten van de kust van de zee,

{5:3} en hij zeide tot hen: vertel me nu, gij zonen van Israëlieten, die dit volk, die in de heuvel woont land, en wat zijn de steden die zij bewonen, en wat is de veelheid van hun leger, en waarin is hun kracht en sterkte, en wat de koning is ingesteld over hen, of de kapitein van

hun leger;

{5:4} en waarom hebben ze bepaald niet te komen en

Ontmoet me, meer dan alle inwoners van het westen.

{5:5} toen zei Achior, de kapitein van alle zonen van Ammon, laat mijn heer nu hoort een woord uit de mond van uw dienstknecht, en ik zal verklaren vergaan de waarheid betreffende

dit volk, die woont in de buurt van u, en inhabiteth van de heuvel

landen: en er wordt geen liggen komen uit de mond van uw dienstknecht.

{5:6} deze mensen afstammen van de Chaldeeën:

{5:7} en ze voorheen bewoonde in Mesopotamië, omdat ze niet de goden van hun vaders volgen zou, die waren in het land van Chaldea.

{5:8} voor ze de weg van hun voorouders, verlaten en de God van de hemel, de God die ze kende aanbeden: dus zij wierpen hen uit uit het gezicht van hun goden, en zij vluchtte in Mesopotamië, en bewoonde er vele dagen.

{5:9} dan hun God gebod af te wijken van de plaats waar zij bewoonde, en om te gaan naar het land van Israelieten: waar ze woonde, en werden verhoogd met goud en zilver, en met zeer veel vee.

{5:10} maar wanneer een hongersnood bedekt alle van het land van

Israëlieten, ze gingen naar Egypte, en er, bewoonde terwijl zij werden gevoed, en werd er een grote menigte, dus dat men kon niet hun natie nummer.

{5:11} daarom de koning van Egypte steeg tegen hen, en behandeld subtilly hen, en bracht hen met lage werken in baksteen, en maakte hen slaven.

{5:12} dan zij hun God riepen, en hij sloeg alle het land van Egypte met ongeneeslijke plagen: dus de Egyptenaren wierpen hen uit hun zicht.

{5:13} en God de rode zee vóór hen, gedroogd

{5:14} en bracht hen naar de berg Sina, en aantalterbeurzeingekochte -

Barne, en gegoten weer alles wat woonde in de woestijn.

{5:15} zodat zij in het land van de Amoriëten, en zij leefden vernietigd door hun sterkte alle hen van Ezebon, en dat over de Jordaan beschikte zij over alle het Heuvelland.

{5:16} en zij wierpen weer voordat ze de Chanaanite, de Pherezite, de Jebusieten, en de Sychemite, en al de

Gergesites, en ze woonde in dat land vele dagen.

{5:17} en terwijl ze niet voor hun God, gezondigd hadden ze floreerde, omdat de God die ongerechtigheid haat met was hen.

{5:18} maar toen ze vertrokken uit de manier waarop die hij hen heeft benoemd, werden ze vernietigd in vele veldslagen zeer

pijnlijke, en waren led gevangenen naar een land dat niet hun van,

en de tempel van de God werd gegoten op de grond, en hun steden werden genomen door de vijanden.

{5:19} maar nu zijn dat ze terug naar hun God, en zijn komen uit de plaatsen waar zij werden verstrooid, en Jeruzalem, waar hun heiligdom is, en zijn bezeten hebben zittend in het Heuvelland; want het was woest.

{5:20} nu daarom, mijn heer en de gouverneur, als er elke fout tegen dit volk, en zij zondigen tegen hun God, laten we eens kijken naar dat dit hun ondergang worden en laten wij opgaan,

en wij zullen hen overwinnen.

{5:21} maar als er geen ongerechtigheid in hun natie, laat mijn

heer nu voorbij, opdat hun Heer hen, en hun God verdedigen voor hen, en we worden een verwijt voordat de hele wereld.

{5:22} en toen Achior van klaar was met deze woorden, alle de mensen rondom de tent morde, permanent en de

belangrijkste mannen van Holofernes, en alles wat vervelens aan de zee,

en in Moab, sprak dat hij hem zou doden.

{5:23}, zeggen zij, wij zullen niet bang zijn voor het gezicht van de kinderen van Israël: voor, lo, is een volk dat geen

kracht noch macht voor een sterke slag

Judith pagina 570

{5:24} nu daarom, lord Holofernes, we zullen stijgen,

en zij zullen een prooi te worden verslonden van alle uw leger.

{6:1} en toen het tumult van mannen die over de

Raad was stopgezet, Holofernes de opperbevelhebber van de leger van Assur zeide Achior en alle van de Moabieten vóór

alle het gezelschap van andere naties,

{6:2} en wie zijt gij, Achior en de huurlingen van

Efraïm, dat gij tegen ons over dag profeteerde zijt en

hebt gezegd, dat we oorlog niet moeten maken met de mensen van

Israël, omdat hun God hen zal verdedigen? en wie is God
maar Nabuchodonosor?

{6:3} hij stuurt zijn macht, en zal hen vernietigen
het gezicht van de aarde, en hun God brengt hen niet:
maar we zijn dienaren zal hen vernietigen als één man; want zij
niet in staat zijn om te houden van de kracht van onze paarden.

{6:4} want met hen zullen wij hen loopvlak onder de voet, en
hun bergen zullen worden dronken met hun bloed, en hun
velden worden ingevuld met hun dode lichamen, en hun
voetstappen zullen niet kunnen staan voor ons, want zij zullen
koning Nabuchodonosor, heer van alle volkomen vergaan, zegt
de

aarde: want hij zeide, geen van mijn woorden tevergeefs zal
zijn.

{6:5} en gij, Achior, een huurling van Ammon, die
deze woorden in de dag van uw ongerechtigheid hebt
gesproken, zult

Zie mijn gezicht niet meer van deze dag, totdat ik wraak nemen
van deze natie die kwam uit Egypte.

{6:6} en dan zal het zwaard van mijn leger, en de
veelheid van hen die mij dienen, passeren uw zijden, en

gij zult vallen onder de gedoden, wanneer ik terugkeer.

{6:7} nu dus mijn dienstknechten u terug brengt
in het Heuvelland, en stelt u in één van de steden
de passages:

{6:8} en gij zult niet vergaan, totdat gij worden vernietigd
met hen.

{6:9} en als gij uzelf in uw gedachten overtuigen dat zij
worden genomen, laat niet uw gelaat vallen: Ik heb gesproken,
en geen van mijn woorden zullen tevergeefs zijn.

{6:10} dan Holofernes gebod zijn knechten, dat
wachtte in zijn tent, Achior nemen, en breng hem naar
Bethulia,
en lever hem in de handen van de kinderen van Israël.

{6:11} dus zijn dienaren hem nam, en bracht hem uit
het kamp in de vlakte, en zij gingen uit het midden van de
gewoon in het Heuvelland en kwam tot de fonteinen die
stonden onder Bethulia.

{6:12} en toen de mannen van de stad zag hen, zij namen
hun oorlogswapens op, en ging uit de stad naar de top van de
Hill: en eenieder die een sling gebruikt hield hen komen

omhoog door gieten stenen tegen hen.

{6:13} Niettemin heimelijk hebben gekregen onder de heuvel, zij gebonden Achior, en wierpen hem neer, en liet hem op de voet van de heuvel, en keerde terug naar hun heer.

{6:14} maar de Israëli's stammen af van hun stad, en kwam tot hem, en hem losgemaakt, en bracht hem naar Bethulia, en hem gepresenteerd aan de gouverneurs van de stad:

{6:15} die waren in die dagen Ozias de zoon van Micha, van de stam van Simeon, en de zoon van Gothoniel, Chabris en Charmis de zoon van Melchiel.

{6:16} en zij noemden elkaar alle de ouden van het stad, en al hun jeugd liep samen, en hun vrouwen, te de vergadering, en ze temidden van Achior allemaal hun mensen. Dan Ozias vroeg hem van hetgeen gebeurde.

{6:17} en hij antwoordde en verkondigd hen de woorden van de Raad van Holofernes en alle woorden die Hij had gesproken in het midden van de vorsten van Assur, en enkele Holofernes sprak trots tegen de Huis van Israël.

{6:18} dan de mensen neer vielen en God aanbaden,
en riep tot God. zeggende:

{6:19} O Here God van de hemel, zie hun trots, en medelijden
de lage nalatenschap van onze natie, en kijk op het oppervlak
van de

die geheiligd zijn vergaan deze dag.

{6:20} dan ze Achior getroost, en prees hem
sterk.

{6:21} en Ozias haalde hem uit de vergadering tot zijn
huis, en maakte een feest aan de ouderlingen; en zij verzoekt
de

God van Israël al die nacht voor hulp.

{7:1} 's anderendaags Holofernes voerde het bevel over zijn
leger,

en zijn gehele volk die komen waren zijn deel te nemen die
zij moeten hun kamp tegen Bethulia, te verwijderen
aforehand de beklimmingen van het Heuvelland en oorlog
tegen de kinderen Israëls.

{7:2} dan hun sterke mannen hun kampen in dat verwijderd
dag, en het leger van de mannen van de oorlog was een
honderd en

zeventig duizend lakeien, en twaalf duizend ruiters,
Naast de bagage, en andere mannen die waren mislukt onder
hen, een zeer grote menigte.

{7:3} en ze kampeerden in de vallei in de buurt van tot Bethulia,
bij de fontein, en ze verspreiden zich in de breedte
Dothaim zelfs Belmair, en met de lengte van de Bethulia tot
Cynamon, die ten opzichte van Esdraelon.

{7:4} nu de kinderen Israëls, toen zij zagen de
veelheid van hen, waren zeer onrustige, en eenieder zei
aan zijn buurman, nu zal deze mannen likken op het gezicht van
de
aarde; voor de hoge bergen, noch de valleien, noch
de heuvels, kunnen hun gewicht dragen.

{7:5} dan iedere man nam zijn oorlogswapens, en
wanneer zij had ontstoken branden op hun torens, zij
gebleven en gevolgd al die nacht.

{7:6}, maar in de tweede dag Holofernes bracht alle
zijn ruiters in de ogen van de kinderen van Israël die
waren in Bethulia,

{7:7} en bekeken de passages tot de stad, en kwam tot

de fonteinen van hun wateren, en nam ze mee en stel
garnizoenen van mannen van oorlog over hen, en hij zelf
verwijderd

richting van zijn volk.

{7:8} toen kwam hem alle chef van de kinderen van

Esau, en alle van de presidenten van de mensen van Moab, en
de

kapiteins van de zee kust, en zei:

{7:9} laat onze heer hoor nu een woord, dat er niet een

Pagina 571 Judith

omver in uw leger.

{7:10} voor deze mensen van de kinderen van Israël niet
vertrouwen

in hun speren, maar in de hoogte van de bergen waarin

zij wonen, omdat het is niet gemakkelijk om te komen tot de
toppen van

hun bergen.

{7:11} nu daarom, mijn heer, vechten niet tegen hen in

strijd van de matrix, en er wordt niet zozeer als een man van
uw

mensen omkomen.

{7:12} Remain in uw legerplaats, en alle mannen van jou te houden

leger, en laat uw dienstknechten krijgen in hun handen de fontein

water, die issueth weer van de voet van de berg:

{7:13} voor alle inwoners van Bethulia hun water hebben

Vandaar; dus dorst hen doden wordt, en zij van maken hun stad, en wij en onze mensen zullen oplopen tot de toppen van de

bergen die in de buurt van, en kamp zal hen om naar te kijken dat niemand uit te gaan van de stad.

{7:14} zodat zij en hun vrouwen en hun kinderen zullen worden verbruikt met vuur, en voordat het zwaard komen tegen hen, zij zullen worden omvergeworpen in de straten waar ze stilstaan.

{7:15} zo zult gij maken ze een slechte beloning; omdat zij in opstand, en niet uw persoon peaceably ontmoette.

{7:16} en deze woorden blij Holofernes en al zijn dienaren, en hij benoemd te doen zoals ze had gesproken.

{7:17} zodat het kamp van de kinderen van Ammon vertrokken, en met hen vijf duizend van de Assyriërs, en zij

gooide in de vallei, en nam de wateren, en de fonteinen van de wateren van de kinderen van Israël.

{7:18} dan de kinderen van Esau ging met de kinderen van Ammon, en kampeerden in het Heuvelland tegen Dothaim: en ze stuurde dat sommigen van hen naar de zuiden, en naar het Oosten ten opzichte van Ekrebel, dat is in de buurt van tot Chusi, dat is bij de beek Mochmur; en de rest van het leger van de Assyriërs kampeerden in de vlakke, en bedekt het oppervlak van het hele land; en hun tenten en rijtuigen werden gooide tot een zeer grote menigte.

{7:19} dan de kinderen van Israël de heer aanriep hun God, omdat hun hart niet, voor al hun vijanden compassed had ze rondom, en er was geen manier om ontsnappen uit hun midden.

{7:20} dus alle het gezelschap van Assur bleef over hen, zowel hun voetsoldaten, strijdwagens, en ruiters, vier en dertig dagen, zodat alle hun vaartuigen van water is al mislukt de inwoners van Bethulia.

{7:21} en de stortbakken werden geleege, en ze hadden niet

water om te drinken hun opvulling voor één dag; want ze gaf hen

Drink per maatregel.

{7:22} daarom hun jonge kinderen uit hart waren,

en hun vrouwen en jonge mannen flauwgevallen voor dorst, en viel

omlaag in de straten van de stad, en door de passages van de Gates, en er was niet langer enige kracht in hen.

{7:23} dan alle mensen geassembleerd Ozias, en zo de

hoofd van de stad, zowel jonge mannen, en vrouwen en kinderen,

en riep met luide stem, en al de oudsten, gezegd

{7:24} God worden rechter tussen ons en u: want gij hebt ons gedaan grote schade, in dat gij niet gemoedsrust moeten de kinderen van Assur.

{7:25} voor nu we geen helper hebben: maar God heeft ons verkocht

in hun handen, die wij moeten worden neergeworpen vóór hen met dorst en grote verwoesting.

{7:26} nu daarom noemen ze tot u, en leveren de

hele stad voor een buit aan de mensen van Holofernes, en aan alle

zijn leger.

{7:27} want het is beter voor ons worden gemaakt een buit tot hen,

dan te sterven voor de dorst: want wij zijn dienstknechten, die onze

zielen kunnen leven, en niet zien de dood van onze zuigelingen vóór

onze ogen, noch onze vrouwen noch onze kinderen om te sterven.

{7:28} wij getuige tegen u de hemel en de

aarde, en onze God en heer van onze vaders, die punisheth

ons volgens onze zonden en de zonden van onze vaders, dat hij

Doe niet zoals wij hebben gezegd dat deze dag.

{7:29} dan er was grote huilen met een toestemming in

het midden van de vergadering; en zij de Here God aanriep

met een luide stem.

{7:30} dan Ozias zeide tot hen: broeders, van goede

moed, laten verduren nog vijf dagen, in de ruimte waarin de

Heer, onze God kan overgaan, zijn genade jegens ons; want hij zal niet

ons volkomen te verzaken.

{7:31} en als deze dagen doorgeven, en er geen hulp komen tot ons, zal ik doen naar uw woord.

{7:32} en verspreide hij de mensen, om hun eigen kosten; en zij gingen tot de muren en torens van hun stad, en stuurde de vrouwen en kinderen in hun huizen: en zij waren zeer lage bracht in de stad.

{8:1} nu op dat moment Judith gehoord daarvan, die was de dochter van Merari, de zoon van Ox, de zoon van Jozef, de zoon van Ozel, de zoon van Elcia, de zoon van Ananias, de zoon van

Gédéon, de zoon van Raphaim, de zoon van Acitho, de zoon van

Eliu, de zoon van Eliab, de zoon van Nathanael, de zoon van Samael, de zoon van Salasadal, de zoon van Israël.

{8:2} en Manasse was haar echtgenoot, van haar tribe en verwanten, die stierf in de gerst oogst.

{8:3} voor zoals stond hij toezicht op hen die bundels gebonden in het veld, de warmte op zijn hoofd, en hij viel op zijn bed, en stierf in de stad van Bethulia: en zij hem begraven met zijn vader in het gebied tussen Dothaim en Balamo.

{8:4} dus Judith was een weduwe in haar huis drie jaar en

vier maanden.

{8:5} en ze maakte haar een tent op de top van haar huis,
Zet op zak bij haar lendenen en ware haar weduwepensioen
kleding.

{8:6} en ze al de dagen van haar weduwschap, gevestigd opslaan
de eves van de Sabbatten, en de Sabbatten en de eves van
de Nieuwemaansdagen, en de nieuwe manen en de feesten en
plechtige dagen van het huis van Israël.

{8:7} was ze ook van een welgeschapen gelaat, en zeer
mooi om te Zie: en haar echtgenoot Manasse liet haar
goud, en zilver, en slaven en slavinnen, en

Judith pagina 572

vee en land; en ze bleef op hen.

{8:8} en er was niets dat gaf haar een ziek word; AR ze
vreesde God sterk.

{8:9} nu toen ze de boze woorden van het volk hoorde
tegen de gouverneur, dat ze door gebrek aan water
flauwgevallen; voor

Judith had alle woorden die tot Ozias had gesproken gehoord
hen, en dat hij had gezworen om te leveren van de stad tot de

Assyriërs na vijf dagen;

{8:10} dan stuurde ze haar waitingwoman, die had de regering van alle dingen die ze had, Bel Ozias en Chabris en Charmis, de ouden van de stad.

{8:11} en zij kwamen tot haar, en zij zeide tot hen:

Hoor mij nu, O gij gouverneurs van de bewoners van Bethulia: voor uw woorden die gij hebt gesproken voordat de mensen deze dag zijn niet gelijk, het aanraken van deze eed wat gij

gemaakt tussen God en u uitgesproken en hebben beloofde de stad leveren aan onze vijanden, tenzij binnen deze dagen de heer draaien om u te helpen.

{8:12} en nu wie zijt gij dat God dit hebben verleid dag, en staan in plaats van God onder de mensenkinderen?

{8:13} en nu proberen de heer almachtig, maar gij nooit weet ding.

{8:14} want gij niet de diepte van het hart van de mens vinden, evenmin kunnen gij de dingen die hij denkt waarnemen: dan hoe

vindt gij uit God, die heeft gesteld, al deze dingen, en zijn geest weet, of begrijpen van zijn doel? Neen, mijn

broeders, provoceren niet de heer onze God tot toorn.

{8:15} want indien hij helpen ons niet binnen deze vijf dagen,
hij

heeft de macht om ons te verdedigen wanneer hij zal zelfs elke
dag, of

ons vóór onze vijanden te vernietigen.

{8:16} de raadgevingen van de Here, onze God niet binden:
voor

God is geen man, dat hij kan worden bedreigd; evenmin is hij

Als de zoon des mensen, dat hij moet worden weifelend.

{8:17} dus laten we wachten op redding van hem, en bel

op hem om te helpen ons, en hij zal onze stem horen als het
behagen

hem.

{8:18} dat er niets in onze tijd is ontstaan, geen is er

elke nu in deze dagen stam, noch familie noch mensen,

noch stad onder ons, die goden aanbidden gemaakt met
handen, als

voorheen geweest.

{8:19} voor de waardoor onze vaders werden gegeven aan de

zwaard, en voor een buit, en had een grote val voordat onze

vijanden.

{8:20} maar we kennen geen andere god, dus we vertrouwen dat hij zal niet despise ons, noch gelijk welke van onze natie.

{8:21} want als we zo worden genomen, de alle Judea afval berust, en

onze heiligdom wordt verwend; en hij zal eisen dat de ontheiliging daarvan op onze mond.

{8:22} en het slachten van onze broeders, en de gevangenschap van het land, en de verwoesting van onze erfenis, zal hij schakelen op onze hoofd onder de andere volken,

waar zullen wij in knechtschap; en wij zullen een delict en een verwijt aan allen die ons bezitten.

{8:23} voor onze dienstbaarheid niet gericht is te bevorderen: maar de heer onze God zal zich te schande.

{8:24} nu daarom, O broeders, laat ons een voorbeeld shew om onze broeders, omdat hun hart is afhankelijk van ons, en het heiligdom, en het huis, en het altaar, rusten op ons.

{8:25} bovendien laten we geven dank aan de heer onze God, die beproeft ons, zelfs als hij onze vaderen deed.

{8:26} herinneren wat hij deed aan Abraham, en hoe hij probeerde Isaac, en wat is er gebeurd met Jacob in

Mesopotamië van Syrië, wanneer hij de schapen van Laban hield zijn

Moederdag broer.

{8:27} want hij heeft niet geprobeerd ons in het vuur, zoals hij deed hen,

voor de behandeling van hun hart, heeft noch hij genomen wraak op ons: maar de heer geselen hen die komen in de buurt van hem, naar vermaan hen.

{8:28} dan Ozias zei tegen haar, alles wat gij hebt gesproken zijt gij gesproken met een goed hart, en er zijn niets die uw woorden kunnen tegenspreken.

{8:29} want dat is niet de eerste dag waarin uw wijsheid gemanifesteerd; maar vanaf het begin van uw alle dagen de mensen kennen uw begrip, omdat de vervreemding van uw hart is goed.

{8:30} maar de mensen waren zeer dorstig, en gedwongen ons om te doen tot hen als wij hebben gesproken, en om een eed aan onszelf, die wij niet zal breken.

{8:31} Daarom nu bidden gij voor ons, want gij zijt een Goddelijke vrouw, en de heer stuurt ons regen te vullen onze stortbakken, en we zullen niet meer flauw.

Judith {8:32} dan zeide tot hen, hoor mij, en ik zal doen een ding, die gaan door alle generaties aan de kinderen van onze natie.

{8:33} ye deze nacht in de poort zal staan, en ik zal gaan weer met mijn waitingwoman: en in de dagen dat gij hebben beloofd te leveren van de stad aan onze vijanden de heer een bezoek aan Israël door mijn hand.

{8:34} informeren maar niet zult gij van mijn act: want ik zal niet verkondig het u, tot de dingen klaar dat ik doen.

{8:35} toen zei Ozias en de vorsten tot haar, ga vrede, en de Here God zijn aangezicht te nemen wraak op onze vijanden.

{8:36} zodat ze terug uit de tent en ging naar hun wijken.

{9:1} Judith viel op haar gezicht, en zetten van de as op haar hoofd, en ontdekt de zak waarmee ze was gekleed; en over de tijd dat de wierook van die avond werd aangeboden in Jeruzalem in het huis van de heer Judith riep met luide stem, en zei:

{9:2} O Here God van mijn vader Simeon, aan wie gij
gegeven een zwaard om wraak van de vreemdelingen, die
de gordel van een meid te verontreinigen haar losgemaakt en
ontdekt
de dij aan haar schaamte, en vervuilde haar maagdelijkheid aan
haar
verwijjt; want gij zeidet, behoeft niet te worden; en nog wel
dus:

Pagina 573 Judith

{9:3} Daarom gij gegeven hun heersers worden gedood, zodat
dat ze hun bed in bloed, bedrogen, geverfd en
smotest de personeelsleden met hun heren, en de heren op
hun tronen;

{9:4} en hun echtgenotes hebt gegeven voor een prooi, en hun
dochters als gevangenen, en alle hun buit te verdelen
onder uw lieve kinderen; die werden verplaatst met uw ijver,
en de vervuiling van hun bloed verafschuwde en riep
thee voor hulp: O God, O mijn God, mij horen ook een weduwe.

{9:5} want gij hebt gewrocht niet alleen die dingen, maar
ook de dingen die viel uit vóór, en die volgde
na; gij zijt dacht dat op de dingen die nu zijn, en

die moeten komen.

{9:6} Ja, wat gij bepalen waren klaar op hand, en zei, Lo, wij zijn hier: voor al uw wegen zijn voorbereid, en uw oordelen zijn in uw voorkennis.

{9:7} voor, zie, de Assyriërs worden vermenigvuldigd hun macht; ze zijn verheven met paard en mens; zij roemen in de sterkte van hun voetsoldaten; ze vertrouwen in het schild en de speer, en, pijl en boog sling; en weten niet dat gij de heer zijt die breakest van de gevechten: de heer is uw naam.

{9:8} gooien hun kracht in uw macht, en brengen hun kracht in uw verbolgenheid omlaag: want zij hebben besloten om te uw heiligdom te verontreinigen en te vervuilen de Tabernakel waar uw glorieuze naam rust en te werpen naar beneden met zwaard de hoorn van uw altaar.

{9:9} Zie hun trots, en stuur uw verbolgenheid over hun hoofden: geven in mijn hand, die ben weduwe, de macht dat ik bedacht heb.

{9:10} slaan door het bedrog van mijn lippen de knecht met de Prins, en de prins met de knecht: breken hun stateliness door de hand van een vrouw.

{9:11} voor uw macht niet in de menigte staat, noch uw misschien in sterke mannen: want gij een God van de ellendigen zijt, een

helper van de onderdrukten, een voorvechter van de zwakken, een

beschermer van de verlaten, een Heiland van hen die zonder hoop.

{9:12} ik bid u, bid ik u, O God van mijn vader, en

God van het erfdeel van Israël, heer van de hemelen en aarde, de Schepper van de wateren, de koning van ieder schepsel, horen

gij mijn gebed:

{9:13} en maak mijn toespraak en bedrog te zijn hun wond en streep, die hebben besloten wrede dingen tegen uw verbond, en uw heilige huis, en tegen de bovenkant van Sion, en tegen het huis van het bezit van uw kinderen.

{9:14} en maak van elke natie en de stam te erkennen dat gij de God van alle macht en macht, en dat er zijt

is niets anders dat het volk van Israël, maar gij protecteth.
{10:1} nu na dat zij had opgehouden te huilen voor de God van Israël, en slecht een eind aan al deze woorden gemaakt.
{10:2} ze steeg waar ze had gedaald naar beneden, en riep haar meid, en gingen naar het huis waarin ze verblijfplaats in de dagen van de Sabbat en in haar feestdagen,
{10:3} en de zak die ze had, trok de klederen van haar weduwschap afschrikken en gewassen haar lichaam helemaal met water en gezalfd zichzelf met edele zalf, gevlochten van het haar van haar hoofd en zet op een band op het, en zet op haar kledingstukken van blijdschap, waarmee ze was bekleed tijdens het leven van Manasses van haar man.
{10:4} en ze nam haar voeten sandalen en stak over haar haar haar armbanden, en haar ketens, en haar ringen Oorbellen, en al haar ornamenten en decked zich moedig, aan de allure van de ogen van alle mensen die haar moeten zien.
{10:5} dan ze gaf haar slavin een fles wijn en een

Cruse van olie, en een zak gevuld met dorre maïs en brokken van vijgen en met fijn brood; zo ze al deze dingen gevouwen samen, en legde ze op haar.

{10:6} dus gingen ze weer naar de poort van de stad Bethulia, en staande vond er Ozias en de ouden van de stad, Chabris en Charmis.

{10:7} en toen zag ze haar, dat haar gelaat was gewijzigd, en haar kleding werd veranderd, ze vroeg zich af op haar

schoonheid zeer sterk, en zeide tot haar.

{10:8} de God, de God van onze vaders geef je stemmen, en het bereiken van uw enterprizes naar de glorie van de kinderen

van Israël en de verheerlijking van Jeruzalem. Dan zij aanbeden God.

{10:9} en zij zeide tot hen: opdracht de poorten van de stad te worden opengedaan mij, dat ik kan uitgaan om te bereiken

de dingen waarvan gij met mij hebben gesproken. Dus ze voerde het bevel over de jonge mannen te openen tot haar, als ze had

gesproken.

{10:10} en toen zij dat had gedaan dus, Judith uitging, zij, en haar meid met haar; en de mannen van de stad keek na haar, totdat ze de berg was gedaald, en tot ze had voorbij het dal, en haar niet meer kon zien.

{10:11} dus ze direct weer in de vallei gingen: en de eerste wacht van de Assyriërs ontmoet haar,

{10:12} en nam haar, en vroeg haar, wat mensen kunstwerk gij? en vanwaar komt gij? en waarheen gaat gij?

En ze zei: ik ben een vrouw van de Hebreëën, en ben gevluht van hen: voor ze worden verstrekt u om te worden geconsumeerd:

{10:13} en ik kom voordat Holofernes chef

kapitein van uw leger, om het verklaren van de woorden van de waarheid; en ik zal

Shew hem een manier, waarbij hij zal gaan, en winnen alle de heuvel

land, zonder verlies van het lichaam of het leven van één van zijn

mannen.

{10:14} Toen nu de mannen hoorde haar woorden, en zag

haar gelaat, ze vroeg zich af sterk op haar schoonheid, en zeide tot haar:

{10:15} gij zijt uitgezonderd uw leven, dat gij zijt hasted naar beneden komen naar de aanwezigheid van onze heer: nu dus

Kom naar zijn tent, en sommigen van ons voert u tot ze hebben u afgeleverd aan zijn handen.

{10:16} en wanneer gij voor hem staat, wees niet bang in uw hart, maar shew hem naar uw woord; en Hij zal u goed smeek.

{10:17} dan ze koos uit hen honderd mannen begeleiden van haar en haar meid; en ze bracht haar naar de tent van Holofernes.

Judith pagina 574

{10:18} vervolgens was er een concourse in alle de kamp: voor haar komst was tussen de tenten en ze uiten van beledigende taal

kwam over haar, als ze stond zonder de tent van Holofernes, tot ze hem van haar vertelde.

{10:19} en ze vroeg zich af op haar schoonheid, bewonderd en de kinderen van Israël vanwege haar, en eenieder zou

zijn buurman, die dit volk, dat zou verachten
onder hen zulke vrouwen? het is zeker niet goed dat een
man van hen worden overgelaten die wordt loslaten kan
bedriegen de
gehele aarde.

{10:20} en dat lag in de buurt van Holofernes vertrokken zij, en
al die zijn knechten, en ze haar in de tent bracht.

{10:21} nu Holofernes rustte op zijn bed onder een
luifel, die de Tabernakel met paars en goud geweven was, en
diamanten en edelstenen.

{10:22} dus ze Safan hem van haar; en hij kwam
vóór zijn tent met zilveren lampen gaan voor hem.

{10:23} en wanneer Judith gekomen was voor hem en zijn
personeelsleden die ze alle bewondering aan de schoonheid
van haar

gelaat; en ze viel naar beneden op haar gezicht, en deed
eerbied tot hem: en zijn dienaren nam haar op.

{11:1} dan Holofernes zeide haar, vrouw, worden van
welgemoed, angst niet in uw hart: want ik nooit om het even
welk kwetsen

dat was bereid om te dienen Nabuchodonosor, de koning van alle

de aarde.

{11:2} nu daarom, als uw volk dat woont in de

bergen niet licht door mij had ingesteld, ik zou niet hebben opgeheven

omhoog mijn speer tegen hen: maar ze deze dingen hebben gedaan

voor zichzelf.

{11:3} maar nu vertel me daarom zijt gij vluchtte uit

hen, en kunst tot ons komen: want gij voor vrijwaringsmaatregelen gekomen zijt;

Weest welgemoed, gij zult leven deze nacht en hiernamaals:

{11:4} voor geen wordt u kwetsen, maar smeeke je nou, als ze doen de dienaren van de koning Nabuchodonosor mijn heer.

De woorden van {11:5} dan Judith zeide tot hem: ontvangen uw dienstknecht, en uw dienstmaagd spreken lijden thy aanwezigheid, en ik zal verklaren geen leugen aan mijn heer deze nacht.

{11:6} en als gij volgen de woorden van jou

dienstmaagd, God zal het ding perfect geschiedde door

thee; en mijn heer is niet van zijn doeleinden.

{11:7} als Nabuchodonosor koning der gehele aarde leeft,
en als zijn macht leeft, die u heeft gegeven voor de
handhaving van elk levend wezen: want niet alleen mannen
dienen

hem door thee, maar ook de dieren van het veld, en het vee,
en de vogels van de lucht, zal leven door uw macht onder
Nabuchodonosor en alle zijn huis.

{11:8} voor we hebben gehoord van uw wijsheid en uw beleid,
en het wordt gemeld op de ganse aarde, opdat gij alleen kunst
uitstekende

in alle het Koninkrijk, en machtige in kennis, en
prachtig in staaltjes van oorlog.

{11:9} nu als over deze zaak, die Achior deed

spreken in uw Raad, we hebben gehoord zijn woorden; voor de
mannen

van Bethulia redde hem, en hij verklaarde aan hen alles wat hij
had gesproken vergaan.

{11:10} Daarom, O Heer gouverneur, respecteren en niet zijn
woord; maar leg het in uw hart, want het is waar: voor onze
natie

niet worden gestraft, noch zwaard kan overweldigen

hen, behalve zij tegen hun God zondigen.

{11:11} en nu, mijn heer is niet verslagen en frustreren van zijn doel, zelfs de dood is nu gevallen op hen, en hun zonde heeft ingehaald hen, waarmee zij zal uitlokken van hun God tot toorn whensoever zullen zij dat doen die niet geschikt is om te worden gedaan:

{11:12} is voor hun voedsel niet hen, en al hun water weinig, en zij hebben vastgesteld om handen op hun vee, en besloten om te consumeren van al die dingen, die God heeft verboden ze te eten door zijn wetten:

{11:13} en zijn vastbesloten te besteden de eersteling van de het

tienden van wijn en olie, die ze had geheiligd, en gereserveerd voor de priesters die in Jeruzalem vóór dienen de gezicht van onze God; het die dingen het is niet geoorloofd voor een van

de mensen zo veel als om het contact met hun handen.

{11:14} voor ze hebt verzonden sommige naar Jeruzalem, omdat

ook zij die er wonen dergelijke, om hen hebben gedaan een licentie van de Senaat.

{11:15} nu wanneer zij hen woord brengen zullen, zij zullen onverwijld doen, en ze zal worden gegeven aan thee te zijn dezelfde dag vernietigd.

{11:16} daarom uw dienstmaagd, wetende dat dit alles, ben ik gevlucht uit hun aanwezigheid; en God heeft mij gezonden om te werken

dingen met thee, waarbij die alle de aarde zal worden verbaasd,

en wie het zullen horen.

{11:17} want uw dienstknecht religieus is, en de God dient van de hemel dag en nacht: nu daarom, mijn heer, ik zal blijven met u, en uw dienstknecht zal gaan door de nacht in de vallei, en ik zal bidden tot God en hij zal vertellen wanneer zij hun zonden hebben begaan:

{11:18} en ik zal komen en shew het vergaan: dan gij zult uitgaan met alle uw leger, en er zal geen van hen die u zullen weerstaan.

{11:19} en ik zal leiden u door het midden van Judea, totdat gij gekomen vóór Jeruzalem; en ik zal stellen uw troon in het midden daarvan; en gij zult hen rijden als schapen die geen herder en een hond wordt niet zozeer als openen met zijn

monding in thee: voor deze dingen verteld mij volgens mijn voorkennis, en zij werden verkondigd me, en ik ben gezonden aan u zoudt.

{11:20} dan haar woorden verheugd Holofernes en al zijn dienstknechten; zij bewondering in haar wijsheid, en zeide:

{11:21} er is niet zulk een vrouw van de ene kant van de aarde naar de andere, zowel voor de schoonheid van het gezicht, en de wijsheid van woorden.

{11:22} eveneens Holofernes zeide tot haar. God heeft goed aan gedaan te verzenden u voor het volk, dat de sterkte misschien

worden in onze handen en vernietiging op hen dat licht vind mijn heer.

{11:23} en nu zijt gij zowel mooi in uw gelaat, en geestig in uw woorden: zeker als gij als doen gij hebt gesproken uw God is mijn God, en gij zult wonen in het huis van koning Nabuchodonosor, en zult

Pagina 575 Judith

bekend over de hele aarde.

{12:1} dan hij het bevel over om haar te brengen waar zijn

plaat werd ingesteld; en beval dat ze haar moeten voorbereiden

zijn eigen vlees, en dat ze van zijn drinken moet eigen wijn.

{12:2} en Judith zei, ik zal niet eten, opdat er

een strafbaar feit: maar bepaling geschiedt voor mij van de dingen

dat ik meegenomen heb.

{12:3} dan Holofernes zeide haar, als uw levering

Indien niet, hoe moeten we je geven dergelijke? voor er niemand bij ons van uw natie.

{12:4} dan Judith zeide tot hem als uw ziel leeft, mijn

heer, uw dienstmaagd zal niet uitgeven voor die dingen dat ik hebben, voordat het werk van de heer door mijn hand de dingen die hij

heeft bepaald.

{12:5} dan de dienaren van Holofernes bracht haar in

de tent, en ze sliep tot middernacht, en ze zijn ontstaan wanneer het

richting van het horloge van de ochtend, was

{12:6} en verzonden naar Holofernes, besparing, laat mijn heer nu

opdracht die uw dienstmaagd kan uitgaan naar gebed.

{12:7} dan Holofernes geboden zijn hoede dat zij moet niet blijven haar: dus ze bleef in het kamp drie dagen, en ging uit in de nacht in de vallei van Bethulia, en waste zich in een fontein van water door het kamp.

{12:8} en toen ze kwam, smeekten zij de heer God van Israël om haar weg tot de verhoging van van de kinderen van haar volk.

{12:9} zodat ze kwam schoon, en bleef in de tent, totdat ze haar vlees bij avond eten.

{12:10} en op de vierde dag maakte Holofernes een feest om te zijn eigen dienaren alleen, en geen van de officieren aan de feestzaal.

{12:11} dan zei hij aan Bagoas de eunuch, die had rekenen over alles dat hij had, nu gaan en overtuigen dit Hebreeuws vrouw die is met u, die ze tot ons komen eten en drinken mee.

{12:12}, lo, het zou een schande voor onze persoon, als we laat zulk een vrouw gaan, niet heeft gehad haar bedrijf; voor Als we haar niet trekken tot ons, ze zullen lachen ons te minachten.

{12:13} vervolgens ging Bagoas van de aanwezigheid van Holofernes, en kwam naar haar, en hij zeide: laat niet deze beurs

jonkvrouw angst om te komen tot mijn heer, en in zijn eer aanwezigheid, en drinken wijn, en vrolijk met ons en worden maakte deze dag als één van de dochters van de Assyriërs, die dienen in het huis van Nabuchodonosor.

{12:14} dan Judith zeide tot hem: wie ben ik nu, dat ik Mijn heer moet tegenspreken? zeker wat hem behaagt ik spoedig zal doen, en het zal mijn vreugde tot op de dag van mijn dood.

{12:15} zodat ze zich heeft voorgedaan en decked zichzelf met haar kleding

en haar vrouw kleding, en haar meid ging en zachte gelegd skins op de grond voor haar ten opzichte van Holofernes, die mede te hebben ontvangen van Bagoas ver haar dagelijks gebruik, dat ze misschien zitten en eten op hen.

{12:16} nu wanneer Judith kwam en ging zitten, Holofernes zijn hart was verrukte met haar, en zijn geest

werd verplaatst, en wilde hij sterk haar bedrieff; want hij wachtte een tijd om te misleiden haar, vanaf de dag dat hij had gezien haar.

Holofernes {12:17} Toen zeide tot haar: Drink nu, en worden vrolijk met ons.

{12:18} dus Judith zei, ik zal drinken nu, mijn heer, omdat mijn leven wordt vergroot in mij deze dag meer dan alle dagen Sinds ik geboren ben.

{12:19} dan ze nam en at en dronk vóór hem wat haar meid had voorbereid.

{12:20} en Holofernes nam grote vreugde in haar, en dronken meer wijn dan hij had gedronken op elk moment in één dag

Aangezien hij geboren.

{13:1} nu wanneer de avond was gekomen, zijn dienaren gemaakt van haast om te vertrekken, en Bagoas dicht zijn tent zonder, en ontslagen van de obers uit de aanwezigheid van zijn heer; en zij gingen tot hun bedden: want ze allemaal waren moe, omdat de

feest had al lang.

{13:2} en Judith bleef langs in de tent, en Holofernes langs op zijn bed liggen: want hij was vervuld met wijn.

{13:3} nu Judith geboden had haar meid te staan zonder haar slaapkamer, en om te wachten voor haar. tevoorschijn komen zoals ze deed dagelijks: want ze zei dat ze zou uitgaan naar haar gebeden, en ze sprak tot Bagoas volgens hetzelfde doel.

{13:4} zodat alle uitgang en geen werd achtergelaten in de slaapkamer, noch kleine noch grote. Dan Judith, permanent Kijk door zijn bed, zei in haar hart, O Here God van alle macht, deze momenteel op de werken van mijn handen voor de verheerlijking van Jeruzalem.

{13:5} voor nu is het tijd om te helpen uw erfdeel, en voor het uitvoeren van uw enterprizes aan de vernietiging van de vijanden die tegen ons zijn gestegen.

{13:6}, dan kwam ze naar de pijler van het bed, die was aan Holofernes hoofd, en pakte zijn fauchion uit

Vandaar,

{13:7} benaderd om zijn bed en pakte de haar van zijn hoofd en zei: versterking van mij, O Here God van Israël, deze dag.

{13:8} en ze sloeg tweemaal op zijn nek met al haar macht, en ze wegnam zijn hoofd van hem.

{13:9} en zijn lichaam tuimelden naar beneden van het bed, en gesloopt op de kap van de pijlers; en nadat zij anon uitging, en gaf Holofernes zijn hoofd aan haar slavin;

{13:10} en ze hem in haar tas van vlees: zodat ze twain gingen samen volgens hun douane tot gebed: en wanneer ze voorbij het kamp, zij compassed de vallei, en ging de berg van Bethulia, en kwam naar de poorten daarvan.

{13:11} dan zei Judith de verte af, aan de wachters op de poort, Open, nu de poort open: God, zelfs onze God, is met

Judith pagina 576

ons te shew zijn macht nog in Jeruzalem, en zijn troepen tegen de vijand, zoals hij heeft zelfs deze dag gedaan.

{13:12} nu toen de mannen van haar stad hoorde haar stem,

maakten ze haast naar beneden naar de gate van hun stad, en zij noemden de oudsten van de stad.

{13:13} en vervolgens ran ze allemaal samen, zowel kleine en geweldig, want het was vreemd tot hen dat ze was komen: dus ze opende de poort, en ze ontvangen, en maakte een vuur voor een licht, en stond ronde over hen.

{13:14} toen ze zei tegen hen met een luide stem, lof, loof God, praise God, zeg ik, want hij niet zijn weggenomen heeft

barmhartigheid van het huis Israëls, maar heeft vernietigd onze vijanden door mijn handen deze nacht.

{13:15} dus ze nam het hoofd uit de zak, en Safan het, en zeide tot hen: zie, het hoofd van Holofernes, de opperbevelhebber van het leger van Assur, en zie het velum, waarin hij liggen in zijn dronkenschap; en de heer heeft geslagen hem door de hand van een vrouw.

{13:16} als de heer leeft, die heeft hield me in mijn weg dat ik ging, mijn gelaat heeft hem bedrogen te zijn vernietiging, en toch heeft hij niet zonde begaan met mij, tot verontreinigen en schaam me.

{13:17} dan alle mensen heerlijk verbaasd waren,
en boog zich en God aanbaden, en zei met
een akkoord, gezegend worden gij, O onze God, die zijt van
deze dag
de vijanden van uw volk naar nul gebracht.

{13:18} Toen zeide Ozias tot haar, O dochter, gezegend kunst
gij van de allerhoogste God boven alle vrouwen op de
aarde; en gezegend worden de Here God, die hath creërde de
hemel en de aarde, die heeft geregisseerd door u aan de
knippen op het hoofd van de leider van onze vijanden.

{13:19} hiervoor uw vertrouwen zal niet afwijken van de
hart van mannen, die de macht van God voor eeuwig
herinneren.

{13:20} en God veranderen deze dingen tot u voor een eeuwige
lof, om te bezoeken u in goede dingen, omdat gij niet
gespaard van uw leven voor de aandoening van onze natie,
maar hebt

revenged onze ruïne, lopen een rechte weg voor onze God.

En alle mensen gezegd; Zodat zij het, zo zij het.

{14:1} dan Judith tot hen zeide, Hear me nu, mijn
broeders, en nemen dit hoofd, en hang het op de hoogste

plaats van uw muren.

{14:2} en zo snel als de ochtend wordt vermeld, en de zon zal tevoorschijn komen op de aarde, nemen gij ieder zijn wapens, en elke dappere man uit de stad, uitgaan en set gij een kapitein overheen, alsof gij zou gaan in het veld naar het horloge van de Assyriërs; maar niet gaan naar beneden.

{14:3}, dan zij hun pantser nemen en zal ingaan hun kamp, en verhoging van de kapiteins van het leger van Assur, en loopt tot en met de tent van Holofernes, maar zullen niet vinden hem: dan angst op hen vallen, en zij zullen vluchten voor uw aangezicht.

{14:4} zo gij, en al die bewonen van de kust van Israël, zal streven naar hen, en ze omver als ze gaan.

{14:5} maar voordat gij deze dingen doen, bel me Achior de Ammoniet, dat hij kan zien en weet hem dat veracht de Huis van Israël, en die stuurde hem naar ons als het ware aan zijn dood.

{14:6} toen ze Achior uit het huis van Ozias heette;
en toen hij gekomen was, en zag het hoofd van Holofernes in
een
man's hand in de vergadering van de mensen, hij viel neer op
zijn gezicht, en zijn geest is mislukt.

{14:7} maar toen zij hem had teruggekregen, hij viel op
Judith van de voeten, en haar vereerd, en zei, gezegend zijt gij
in alle de Tabernakel van Juda, en in alle landen, die
horen van uw naam zal worden verbaasd.

{14:8} nu vertel dus me alle dingen die gij hebt
gedaan in deze dagen. Dan Judith verkondigd hem in de
midden van het volk alles wat ze had gedaan, vanaf de dag dat
ze gingen uit tot dat uur ze sprak tot hen.

{14:9} en toen ze vertrokken uit spreken, de mensen
riep met luide stem, en maakte een vreugdevolle lawaai in hun
stad.

{14:10} en wanneer Achior had gezien dat de God van
Israël had gedaan, hij geloofde in God sterk, en
het vlees van zijn voorhuid besneden, en was zich aan
het huis van Israël tot op deze dag.

{14:11} en zodra de ochtend ontstond, ze opgehangen het hoofd van Holofernes op de muur, en iedere man nam zijn wapens, en ze ging weer door bands tot de zee-engte van de berg.

{14:12} maar toen de Assyriërs hen zag, stuurde ze naar hun leiders, die kwam naar hun kapiteins en tribunes, en elke een van hun leiders.

{14:13} zodat ze kwam naar Holofernes' tent, en tot hem zeide dat had de heffing zijn uitgerekend Waken nu onze heer: de slaven al vet naar beneden komen tegen ons aan slag, opdat zij volkomen vernietigd kunnen worden.

{14:14} vervolgens ging in Bagoas en klopte op de deur van de tent; want hij dacht dat hij met Judith had geslapen.

{14:15} maar omdat niemand beantwoord, hij opende het, en ging in de slaapkamer, en vond hem geworpen op de vloer dood, en zijn hoofd was afkomstig van hem.

{14:16} Daarom hij riep met luide stem, met huilen, en zuchten en een machtige huilen, en zijn te huur kledingstukken.

{14:17} nadat hij ging in de tent waar Judith ingediend:

en toen hij vond haar niet, hij sprong uit aan het volk, en riep:

{14:18} deze slaven hebben beziggehouden treacherously; een vrouw van de Hebreëen heeft schaamte over het huis gebracht van Nabuchodonosor van de koning: voor, zie, Holofernes ligt op

de grond zonder hoofd.

{14:19} toen de kapiteins van de Assyriërs leger hoorde deze woorden, zij huren hun jassen en hun gedachten waren heerlijk verontrust, en er was een schreeuw en een zeer grote lawaai in het kamp.

{15:1} en wanneer ze die in de tenten gehoord waren, zij stonden versteld over het ding dat werd gedaan.

Pagina 577 Judith

{15:2} en vrees en beven overvielen hen, zodat

Er was geen mens die durfden zich in de ogen van zijn buurman, maar haasten out allemaal samen, zij vluchtte in elke manier van het laagland en het Heuvelland.

{15:3} ook zij die hadden gekampeerd in de bergen rond over Bethulia vluchtte weg. Dan de kinderen van Israël, elke

dat was een krijger onder hen, snelde uit op hen.

{15:4} dan verzonden Ozias te Betomasthem en te Bebai, en Chobai en Cola en alle van de kusten van Israël, zoals de dingen die werden gedaan, en dat moet allemaal moet vertellen

haast weer op hun vijanden te vernietigen.

{15:5} nu toen de kinderen van Israël hoorde, ze allemaal overvielen hen met een toestemming, en doodde hen tot Chobai: eveneens ook zij die kwam uit Jeruzalem, en van alle het Heuvelland, (want mannen had vertelde hen wat dingen

werden gedaan in het kamp van hun vijanden) en zij die waren in Galaad, en in Galilea, joeg ze met een grote slachten, totdat zij voorbij Damascus en de grenzen waren daarvan.

{15:6} en het residu die woonde op Bethulia, overvielen het kamp van Assur, verwend hen en waren sterk verrijkt.

{15:7} en de kinderen van Israël die teruggekeerd uit de slachten had die bleef; en de dorpen en de steden, die in de bergen en in de vlakte, gat waren veel

buit: want de menigte zeer groot was.

{15:8} dan Joacim de hogepriester en de ouden van de kinderen van Israël die in Jeruzalem woonde, kwam Zie de goede dingen, dat God had Safan naar Israël, en om te zien van Judith en haar begroeten.

{15:9} en toen zij kwam tot haar, zij gezegend haar met een akkoord, en zeide tot haar: gij zijt de verheerlijking van Jeruzalem, gij zijt de grote heerlijkheid Israëls, gij zijt de grote vreugde van onze natie:

{15:10} gij al deze dingen hebt gedaan door uw hand: gij hebt veel goeds gedaan naar Israël, en God is blij daarmee: gezegend gij van de Almachtige Heer voor worden Evermore. En iedereen zei, dan moet dat maar.

{15:11} en de mensen bedorven het kamp binnen dertig dagen: en zij gaf Judith Holofernes zijn tent, en alle zijn bord, en bedden, schepen en al zijn spullen: en Ze nam het mee en legde het op haar muilezel; en haar karren, klaargemaakt en legde hen daarop.

{15:12} dan alle vrouwen van Israël liep samen om te zien

haar, en zegende haar, en maakte een dans onder hen voor haar:

en ze nam takken in haar hand, en gaf ook aan de vrouwen die bij haar waren.

{15:13} en zetten ze een slinger van olijf op haar en haar meid die met haar was, en ze ging voor alle mensen in de dans, leidt alle vrouwen: en al de mannen van Israël gevolgd in hun pantser met slingers en met nummers in hun mond.

{16:1} dan Judith begon te zingen dit thanksgiving in alle Israël, en iedereen zong na haar dit lied van lof.

{16:2} en Judith zei, Begin mijn God met timbrels, zingen tot mijn Here met bekkens: tune hem een nieuwe psalm: hem verheffen, en beroep doen op zijn naam.

{16:3} voor God verbreekt de gevechten: voor onder de kampen

in het midden van de mensen hij hath heeft mij verlost uit de de handen van hen die mij vervolgd.

{16:4} Assur kwam uit de bergen van het noorden,

Hij kwam met tien duizenden van zijn leger, de menigte waarvan de torrents gestopt, en hun ruiters hebben

bedekte de heuvels.

{16:5} hij scheidde dat hij mijn grenzen branden zou, en mijn jonge mannen met het zwaard doden, en dash het zuigen kinderen tegen de grond, en maak mijn baby's als een prooi, en mijn maagden als een buit.

{16:6} maar de Almachtige Heer heeft hen door teleurgesteld de hand van een vrouw.

{16:7} voor de machtige viel niet door de jonge mannen, noch sloeg de zonen van de Titanen hem, noch hoge reuzen ingesteld op hem: maar Judith, de dochter van Merari verzwakt hem met de schoonheid van haar gelaat.

{16:8} voor ze afschrikken van het kledingstuk van haar weduwschap voor

de verheerlijking van degenen die werden onderdrukt in Israël, en

haar gezicht gezalfd met zalf, en afhankelijk van haar haren in een

moe, en nam een linnen kleed te bedriegen hem.

{16:9} haar sandalen verrukte zijn ogen, haar schoonheid nam zijn

gevangene van de geest, en de fauchion gepasseerd zijn nek.

{16:10} de Perzen quaked op haar moed, en de Meden waren ontmoedigd op haar hardvochtigheid.

{16:11} dan mijn getroffen voor vreugde, en mijn zwakke schreeuwde

degenen riep hardop; maar ze waren verbaasd: deze opgetild hun stemmen, maar ze werden omvergeworpen.

{16:12} de zonen van de jonkvrouwen hebben hen doorboord door, en ze gewond als fugatives kinderen: zij omgekomen door de strijd van de heer.

{16:13} ik zal zingen de Here een nieuw lied: O Heer, gij zijt groot en glorieuze, prachtig in kracht, en onoverwinnelijk.

{16:14} laat alle wezens u dienen: want gij spakest, en ze werden gemaakt, gij zenden uw geest, en het ze zijn gemaakt, en er is geen dat uw stem kunnen weerstaan.

{16:15} voor de bergen zullen worden verplaatst van hun stichtingen met de wateren, de rotsen zal smelten als wax op uw tegenwoordigheid: maar gij zijt barmhartig aan hen die u vrezen.

{16:16} voor alle offer te weinig voor een zoete smaak is vergaan, en al het vet is niet voldoende voor uw verbrande

aanbieden: maar hij die de heer vreest is geweldig te allen tijde.

{16:17} Wee de naties die stijgen tegen mijn

Kindred! de Almachtige Heer zal nemen wraak van hen in

de dag des oordeels, bij de invoering van de brand en wormen
in hun

vlees; en zij zullen ze voelen, en voor altijd huilen.

{16:18} nu zodra zij aangegaan naar Jeruzalem, zij

aanbeden de heer; en zodra de mensen waren

gezuiverd is, wat ze hun brandoffers, en hun gratis aangeboden
aanbod, en hun giften.

Judith pagina 578

{16:19} Judith ook gewijd aan alle dingen van Holofernes,

die de mensen had gegeven haar, en gaf de luifel, die

ze had genomen uit zijn slaapkamer, voor een geschenk tot de
Lord.

{16:20}, zodat de mensen blijven feesten in Jeruzalem

vóór het heiligdom voor een tijdsbestek van drie maanden en
Judith bleef met hen.

{16:21} nadat ditmaal eenieder naar zijn eigen terugkeerde

erfenis, en Judith ging naar Bethulia, en bleef in

haar eigen bezit, en was in haar tijd geachte in alle het land.

{16:22} en veel wilde haar, maar niemand wist haar all de dagen van haar leven, na dat Manasse haar man dood was, en werd verzameld tot zijn volk.

{16:23} maar ze verhoogd meer en meer ter ere, en oude gewaxt in haar man's huis, wordt een honderd en vijf jaar oud, en maakte haar slavin gratis; dus ze stierf in Bethulia: en zij haar in de grot van haar man begraven Manasse.

{16:24} en het huis Israëls klaagde over haar zeven dagen: en voordat ze stierf, ze haar goederen aan allen distribueren dat waren dichtstbijzijnde van verwanten aan Manasse haar echtgenoot, en

aan hen die waren de dichtstbijzijnde van haar verwanten.

{16:25} en er was geen die de kinderen van

Israël in de dagen van Judith, noch een lange tijd niet meer bang

na haar dood.

APOCRIEFEN

JUDITH VAN DE KING JAMES BIJBEL 1611

